

บทที่ 1

ประวัติศาสตร์ยุคย่อของชนชาติเยอรมัน

หัวข้อเรื่อง วิวัฒนาการของชนชาติเยอรมัน

1. ดินกำเนิดของชนชาติเยอรมัน
2. อาณาจักรโรมันกับชนชาติเยอรมัน
3. ราชวงศ์เมโรวิงเจอร์
4. ราชวงศ์คาร์ลิ่งเจอร์
5. ราชวงศ์ออตโต้และอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์
6. ราชวงศ์สเตาเฟอร์และเวลดเฟน
7. ราชวงศ์ฮับส์บูร์กและกำเนิดของออสเตรีย
8. ราชวงศ์โฮเฮนชเตาเฟอแลร์นกับอาณาจักรเยอรมัน
9. ชนชาติเยอรมันกับจักรพรรดิวิลเฮ็ล์ม ไรน์ฮาร์ด

สาระสำคัญ

ชนชาติเยอรมันเริ่มมีบทบาทเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์โลกตั้งแต่สมัยยุคกลาง และมีบทบาทมากขึ้นๆ จนถึงปัจจุบัน ในสมัยที่พวกโรมันมีอำนาจ ชนชาติเยอรมันได้ชื่อว่า "อนารยชนเร่ร่อนที่ด้อยพัฒนา" เริ่มเรียนรู้ศิลปวิทยาและวัฒนธรรมต่างๆ จากชาวโรมัน เมื่อโรมันเสื่อมอำนาจ ชนชาติเยอรมันจึงปกครองตนเองในรูปแบบนครรัฐเล็กๆ หลายรัฐ แล้วค่อยๆ ขยายอำนาจขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุด ชนชาติเยอรมันมีอำนาจปกครองยุโรปในฐานะจักรพรรดิ จักรวรรดิเยอรมันแตกแยกและสลายตัวหลายครั้ง จากการชิงดีชิงเด่นและรบพุ่งกันเอง ชนชาติเยอรมันซึ่งเป็นชาตินักรบ เริ่มสร้างฐานะของตนเองขึ้นมาใหม่จากการรุกรานและผสมกลมกลืนกับชนพื้นเมืองเผ่าพันธุ์อื่นๆ ในที่สุดยุโรปทั้งยุโรป กลายเป็นประเทศต่างๆ ที่มีชื่อแตกต่างกันไป แต่ประชาชนของประเทศต่างๆ เหล่านั้น ส่วนมีเชื้อสายเยอรมันผสมอยู่

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาทราบถึง

1. วิวัฒนาการของชนชาติเยอรมัน
2. ความพยายามของชนชาติเยอรมันในการจัดตั้งจักรวรรดิ
3. การสลายตัวของจักรวรรดิเยอรมัน ทำให้ยุโรปกลายเป็นประเทศต่างๆ ที่มี
ภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ประวัติศาสตร์โดยย่อของชนชาติเยอรมัน

1. ต้นกำเนิดของชนชาติเยอรมัน

ชนชาติเยอรมัน (Die Germanen อ่านออกเสียงว่า ดี เกอร์มาเนน) สืบเชื้อสายมาจากพวก อินโด-ยุโรป (Indo-European) ซึ่งได้อพยพจากดินแดนภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศอินเดียในราวปลายๆ สมัยยุคหินใหม่ (ประมาณ 2,000 ปีก่อนคริสตกาล) เข้าไปทางตอนใต้ของเมโสโปเตเมีย (mesopotemia) ปัจจุบันคือประเทศอิหร่าน ประมาณ 1,000-500 ปีก่อนคริสตกาล พวกอินโด-ยุโรป ได้อพยพจากเมโสโปเตเมีย เข้าไปตั้งถิ่นฐานตามที่ต่างๆ ทางตอนเหนือของทวีปยุโรปเป็นระลอกๆ พวกที่เข้ามาอาศัยทางตอนเหนือของยุโรปนี้ ต่อมาเป็นที่รู้จักกันในนามของอินโด-เยอรมัน ซึ่งพอจะแยกออกเป็นพวกใหญ่ๆ ได้ 3 พวก ดังนี้

1. พวกอินโดเยอรมันเหนือ (Nordgermanen นอร์ดเกอร์มาเนน) ตั้งถิ่นฐานอยู่ทางตอนใต้ของแหลมสแกนดิเนเวีย (Skandinavien) และประเทศเดนมาร์คปัจจุบันนี้
2. พวกอินโดเยอรมันตะวันตก (Westgermanen เวสต์เกอร์มาเนน) ตั้งถิ่นฐานถัดจากพวกเยอรมันเหนือลงไปทางใต้ในบริเวณลุ่มแม่น้ำไรน์ (Rhein) จนไปถึงเทือกเขาแอลป์ (Alp) ปัจจุบันคือดินแดนของประเทศฮอลแลนด์ เบลเยียม ฝรั่งเศสและดินแดนของประเทศเยอรมนีที่อยู่ทางด้านตะวันตกของแม่น้ำเอลเบ้ (Elbe)
3. พวกอินโดเยอรมันตะวันออก (Ostgermanen โอสท์เกอร์มาเนน) ตั้งถิ่นฐานอยู่ทางด้านตะวันออกของแม่น้ำเอลเบ้ ไปจนจรดพรมแดนด้านตะวันตกของประเทศรัสเซีย¹

¹dtv-Atlas zur Welt - geschichte Band I. Deutscher Taschenbuch Verlag GmbH. München 1964. p.3.

2. อาณาจักรโรมันกับชนชาติเยอรมัน

คำว่า เยอรมัน (Die Germanen) เริ่มปรากฏในประวัติศาสตร์ของโรมัน ประมาณ 90 ปีก่อนคริสตกาล พวกโรมันรู้จักชนชาติเยอรมันในฐานะอนารยชนเร่ร่อนที่อาศัยอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำไรน์ (Rhein) แม่น้ำเอลเป (Elbe) และแม่น้ำดานา (Donau) หรือดานูบ (Danub) ทำการปกครองในรูปแบบของกลุ่มย่อยๆ ที่ตั้งตนเป็นอิสระไม่ขึ้นแก่กัน ชนชาติเยอรมันจึงยังไม่มีบทบาททางการเมือง ประมาณ 43 ปีก่อนคริสตกาล จูเลียส ซีซาร์ (Julius Caesar ยูริอุส เซซาร์) ได้ขยายดินแดนของจักรวรรดิโรมัน โดยการบุกเข้าปราบปรามชนชาติต่างๆ แถบลุ่มแม่น้ำไรน์ ขึ้นไปจนถึงทางเหนือของทวีปยุโรป ชนชาติเยอรมันเป็นจำนวนมากจึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลและการปกครองของโรมัน ตั้งแต่นั้นมาชนชาติเยอรมันเริ่มคุ้นเคยและกลายเป็นเพื่อนบ้านของชาวโรมัน ทำให้ชนชาติเยอรมันได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรม และระบบการปกครองของชนชาติโรมัน ชนชาติเยอรมันจึงเริ่มรวมตัวกันจากกลุ่มเล็กๆ กลายเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น มีการปกครองในรูปแบบนครรัฐและมีพระมหากษัตริย์ของแต่ละรัฐสืบเชื้อสายกันต่อไป² อย่างไรก็ตาม เนื่องจากชนชาติเยอรมันเป็นพวกนักรบและชอบทำการต่อสู้กันเองอยู่เสมอ ชนชาติเยอรมันจึงยังรวมตัวกันไม่ได้ พวกโรมันซึ่งเปื้อนหน่วยการสู้รบและการสงครามจึงชอบจ้างพวกเยอรมันให้เป็นทหารประจำการในกองทัพของโรมัน เมื่อซีซาร์หมดอำนาจลง จักรวรรดิโรมันก็เริ่มเสื่อมอำนาจลงตามลำดับ ชนชาติเยอรมันกลุ่มต่างๆ ได้บุกเข้าทำการปล้นสดมภ์จักรวรรดิโรมันหลายครั้งหลายหน ประมาณ ค.ศ. 300 ชนชาติเยอรมันกลุ่มหนึ่งคือ พวกแฟรงค์ (Frank ฝรั่งเศส) ซึ่งตั้งถิ่นฐานทางตอนใต้ของลุ่มน้ำไรน์ ขณะนั้นเป็นดินแดนที่อยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิโรมัน ใน ค.ศ. 410 ชนชาติเยอรมันอีกกลุ่มหนึ่งคือ พวกวิสิโกท (Visigoth) (พวกเยอรมันที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศสไปจนถึงพรมแดนของประเทศสเปนปัจจุบันนี้) ซึ่งมีหัวหน้าชื่อ อลาริก (Alarich) ได้บุกเข้าปล้นและทำความเสียหายอย่างหนักให้กับกรุงโรม หลังจากนั้นชนชาติ

²dtv-Atlas Zur Welt- geschichte I: ibid.,p. 109.

เยอรมันกลุ่มต่างๆ ก็ยังทำการรบกันสดมภ์กรุงโรม และจักรวรรดิโรมันอีกหลายครั้งหลายหน จนทำให้จักรวรรดิโรมันซึ่งมีกรุงโรมเป็นเมืองหลวง (จักรวรรดิโรมันตะวันตก) สลายตัวใน ค.ศ. 476³

3. ราชวงศ์เมโรวิงเจอร์

เมื่อจักรวรรดิโรมันตะวันตกสลายตัว ยุโรปปราศจากผู้นำที่เข้มแข็ง ประชาชาติเยอรมันกลุ่มต่างๆ จึงตั้งตนเป็นอิสระและทำการรบพุ่งแก่งแย่งกันเป็นใหญ่ ใน ค.ศ. 482 ประชาชาติเยอรมันพวกแฟรงค์ มีหัวหน้าชื่อ โคลดวิก (Chlodwig) ได้รวบรวมดินแดนต่างๆ ในตอนกลางของยุโรปเข้าเป็นอาณาจักรได้สำเร็จ และได้สถาปนาราชวงศ์เมโรวิงเจอร์ (Merowinger) หรือ เมโรแวงเจียน (Merovingien) ขึ้นตามชื่อบรรพบุรุษแห่งสกุล คือเมโรเวก (Meroveg) สถาปนาเมืองหลวงของจักรวรรดิที่เมืองปารีส (Pariss) ราชวงศ์เมโรวิงเจอร์มีอำนาจสืบต่อมาจนถึง ค.ศ. 638 จึงเสื่อมอำนาจลง⁴

4. ราชวงศ์คาโรลิงเจอร์

ค.ศ. 714 คาร์ล มาเทล (Karl Martell หรือชาร์ล มาเทล (Charles Martel) ซึ่งเป็นสมุทราชมนตรีของจักรพรรดิองค์สุดท้ายแห่งราชวงศ์เมโรวิงเจอร์ได้รวบรวมพรรคพวกจนมีอำนาจมาก แล้วทำการสถาปนาตนเองเป็นกษัตริย์สร้างราชวงศ์ใหม่ขึ้นมา ชื่อว่า ราชวงศ์คาโรลิงเจอร์ (Karolinger) หรือคาโรแวงเจียน (Carovingien) ใน ค.ศ. 80 พระนัดดาของพระองค์คือ คาร์ล แดร์ โกรสเช่ (Karl d. GroBe) หรือชาร์ล เลอมาญ (Charlemagne) หรือ คาร์ล มหาราช ได้รวบรวมดินแดนส่วนใหญ่ของยุโรปให้อยู่ภายใต้การปกครองเดียวกันได้อีก ซึ่งถือเป็นการสร้างจักรวรรดิโรมันขึ้นมาใหม่ เมืองหลวงของ

³dtv-Atlas Zur Welt-geschichte I: ibld.,p.115.

⁴Ploetz Karl, Auszug aus de Geschichte : A.G. Ploetz-Verlag Wurzburg 1960 p.388.

จักรวรรดิคือ อาคเคิน (Aachen หรือ Aix-La-Chapel อิกซ์ลา ชาร์เปิล)⁵ ใน ค.ศ. 843 พระนัดดาของ คาร์ล มหาราช เกิดรบพุ่งแย่งแย่งอำนาจซึ่งกันและกัน จักรวรรดิของคาร์ลจึงถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือด้านตะวันตกกลายเป็นประเทศฝรั่งเศสในปัจจุบัน ด้านตะวันออกกลายเป็นประเทศเยอรมนีปัจจุบัน ส่วนตอนกลางเป็นดินแดนแคบๆ ที่อยู่ระหว่างประเทศฝรั่งเศสและประเทศเยอรมนี เป็นดินแดน ส่วนที่รู้จักกันในนามของแคว้นโลธริงเกน (Lothringen) หรือ โลธาริงเจีย (Lotharingia) หรือลอเรน (Lorraine) ซึ่งดินแดนส่วนนี้กลายเป็นชนวนที่ทำให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างฝรั่งเศสและเยอรมนีจนกระทั่งถึงศตวรรษที่ 20 อย่างไรก็ตามราชวงศ์คาโรลิ่งเกอร์แตกแยกออกเป็นสองสาย คือสายฝรั่งเศส ซึ่งหมดอำนาจลงประมาณ ค.ศ. 987 ส่วนสายเยอรมันหมดอำนาจใน ค.ศ. 911⁶

5. ราชวงศ์ออตโตและอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ (Otto and The Holy Roman Empire)

เมื่อจักรวรรดิโรมัน ภายใต้การปกครองของราชวงศ์คาโรลิ่งเกอร์แบ่งแยกออกเป็น 3 ส่วนแล้ว ดินแดนด้านตะวันตกสามารถรวมตัวกันภายใต้พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเพียงพระองค์เดียว และกลายเป็นประเทศฝรั่งเศส ในขณะที่ดินแดนตอนกลางและดินแดนด้านตะวันออก เกิดการแย่งแย่งอำนาจกันระหว่างเจ้านครต่างๆ ใน ค.ศ. 911 ไฮน์ริคที่ 1 หรือ เฮนรี่ที่ 1 (Heinrich I หรือ Henry I) แห่งซัคเซิน (Sachsen) หรือแซกโซนีได้รับเลือกให้เป็นประมุขแห่งจักรวรรดิ

⁵นักประวัติศาสตร์เยอรมันหลายคน ให้ข้อคิดว่า จักรวรรดิของ คาร์ล มหาราช น่าจะได้ชื่อว่า จักรวรรดิเยอรมันครั้งที่ 1 แต่นักประวัติศาสตร์ยุโรปเป็นจำนวนมาก ไม่ยอมรับข้อเสนอ

⁶Hartmann Johannes : Das Geschichtsbuch. Fischer Bucherei 1955 p.85. Gebhardt Bruno : Handbuch der Deutschen Geschichte Band 1 Union Verlag Stuttgart 1.970 p.213.

เยอรมัน ใน ค.ศ. 936 โอรสของไฮนริช คือ ออตร์ดท์ที่ 1 ออตร์ดท์ แดร์ โกรสเช (Otto I der Große) หรือออตร์ดท์มหาราช ได้รับการสถาปนาจากพระสันตปาปาอียันที่ 12 หรือจอห์นที่ 12 (Johann XII หรือ John XII) ให้เป็นจักรพรรดิแห่งจักรวรรดิเยอรมัน ซึ่งรวมดินแดนของอิตาลีเข้าไปด้วย จักรวรรดิเยอรมันของออตร์ดท์จึงเป็นที่รู้จักในนามของ อาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์⁷ ราชวงศ์ออตร์ดท์ปกครองจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์จนถึง ค.ศ. 1125⁸

6. ราชวงศ์สเตาเฟอร์และเวลเฟน (Staufer und Welfen)

เนื่องจากดินแดนของอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์เป็นดินแดนที่กว้างใหญ่ มีภูเขาสูงเป็นจำนวนมากและมีแม่น้ำหลายสายแบ่งแยกดินแดนของอาณาจักร ทำให้เป็นอุปสรรคและยุ่งยากแก่การปกครอง จักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์จึงมีอำนาจปกครองในดินแดนเพียงบางส่วนเท่านั้น เจ้านครที่อยู่ไกลจากอิทธิพลของจักรพรรดิจึงมักจะกระด้างกระเดื่อง และเมื่อสันตปาปาสนใจอำนาจทางการเมืองมากขึ้น เจ้านครเป็นจำนวนมากจึงได้รับการสนับสนุนจากสันตปาปาทำให้เกิดการต่อสู้แย่งชิงอำนาจระหว่างเจ้านครรัฐ และเกิดการกบฏต่อจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์บ่อยครั้ง และเมื่อจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ภายใต้ราชวงศ์ออตร์ดท์หมดอำนาจลง ภายในดินแดนของชนชาติเยอรมันก็เกิดสงครามกลางเมืองขึ้นมาใหม่ระหว่างตระกูลสเตาเฟอร์ (Staufer) หรือโฮเฮินสเตาเฟน (Hohenstaufen) และตระกูลเวลเฟน (Welfen) หรือเวลฟ์ (Welf) ใน ค.ศ. 1152 ฟรีดริช บาบารอสซา (Friedrich Barbarossa 1152-1190) ซึ่งมีสายเลือดของทั้งสองตระกูลก็สามารถระงับสงครามของทั้งสองตระกูลได้ นอกจากนี้ ฟรีดริช บาบารอสซา ยังได้ขยายดินแดนออกไปทางด้านตะวันออกของเยอรมนีได้อีก พระองค์จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตาม

⁷นักประวัติศาสตร์ยุโรปเป็นจำนวนมาก ให้ข้อคิดว่า ออตร์ดท์ มหาราช น่าจะได้รับเกียรติว่า เป็นผู้สถาปนา จักรวรรดิเยอรมันครั้งที่ 1

⁸Gebhardt I: ibid., p. 227.

ก็ตามอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ภายใต้การปกครองของราชวงศ์สแตเฟออร์และเวลเฟน มีอำนาจอยู่ได้จนถึง ค.ศ. 1268 ประชาติเยอรมันก็ปราศจากผู้นำที่เข้มแข็งอีกกระยะหนึ่ง ตำแหน่งจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ก็หมุนเวียนไปตามราชวงศ์ต่างๆ บ้าง วางลงชั่วคราวบ้าง เป็นเวลามากกว่า 2 ศตวรรษ⁹ อำนาจของจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์จึงค่อยๆ เสื่อมลงๆ

7. ราชวงศ์ฮับส์บูร์ก (Habsburg) และกำเนิดของออสเตรีย (Austria)

ต้นตระกูลของฮับส์บูร์ก คือ รูดอล์ฟ ฟอน ฮับส์บูร์ก (Rudolf von Habsburg 1273–1291) ซึ่งเป็นเจ้าเมืองเล็กๆ ที่มีดินแดนอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศเยอรมนีในปัจจุบัน ในระหว่างที่ดินแดนของชนชาติเยอรมันปราศจากพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งอยู่นั้น รูดอล์ฟได้รับการสนับสนุนจากเจ้านครรัฐต่างๆ ของชนชาติเยอรมันทางใต้ ให้ทำการรวบรวมดินแดนของชนชาติเยอรมันให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้นมาใหม่ แต่รูดอล์ฟยังมีกำลังและอำนาจไม่มากนัก จึงสามารถรวบรวมได้เพียงดินแดนของชนชาติเยอรมันที่อยู่ทางตอนใต้ทั้งหมดเข้าด้วยกัน รูดอล์ฟเรียกดินแดนที่พระองค์รวบรวมได้ว่าเออสเตอร์ไรส์ (Osterreich) หรือออสเตรีย (Austria) ซึ่งมีความหมายว่า บูรณาณาจักร ใน ค.ศ. 1273 รูดอล์ฟ ได้รับแต่งตั้งจากสันตปาปาให้ดำรงตำแหน่งจักรพรรดิแห่งโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ แต่เมื่อรูดอล์ฟสิ้นพระชนม์ลง ตำแหน่งจักรพรรดิแห่งโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ก็ตกไปอยู่กับราชวงศ์อื่นอีก กษัตริย์องค์ต่อๆ จากรูดอล์ฟหลายพระองค์ได้พยายามช่วงชิงตำแหน่งจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์หลายครั้งหลายสมัย แต่ก็ไม่คอยประสบความสำเร็จ คือบางพระองค์ได้เป็นจักรพรรดิแห่งโรมันอันศักดิ์สิทธิ์เพียงระยะสั้น แล้วตำแหน่งนี้ก็ตกไปอยู่กับราชวงศ์อื่นๆ อีกจนกระทั่ง ค.ศ. 1440 ฟรีดริชที่ 3 (Friedrich III) แห่งฮับส์บูร์กจึงประสบความสำเร็จ คือได้รับเลือกให้เป็นจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอัน

⁹Gebhardt I: Ibid., p. 369.

ศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาตามแห่งจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ก็ตกอยู่ ภายใต้อำนาจปกครองของพระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์ฮับส์บูร์กแทบทุกพระองค์ จนถึง ค.ศ. 1804¹⁰

8. ราชวงศ์โฮเฮนโซลเลิร์น (Hohenzollern) กับอาณาจักรเยอรมัน

ประมาณ ค.ศ. 1640 เจ้านครแห่งแคว้นพร้อยเซ็น (Preussen) หรือปรัสเซีย (Prussien) ชื่อฟรีดริช วิลเฮล์ม (Friedrich Wilhelm 1640-1688) หรือ เฟเดอริช วิลเลียม (Friedrich William) เป็นชนชาติเยอรมันที่อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของดินแดนของชนชาติเยอรมัน ได้ชักชวนเจ้าเมืองและเจ้าผู้ครองแคว้นต่างๆ ของชนชาติเยอรมันที่อยู่ทางตอนเหนือของยุโรป ให้แยกตัวออกจากการปกครองของจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ แล้วมารวมกับแคว้นปรัสเซีย เพื่อจัดตั้งอาณาจักรเยอรมัน (Deutsches Reich ดอยท์เชส ไรต์) โดยมีพระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์โฮเฮนโซลเลิร์น เป็นพระมหากษัตริย์แห่งอาณาจักร ความพยายามของเจ้านครแห่งแคว้นปรัสเซียประสบผลสำเร็จใน ค.ศ. 1740 เมื่อฟรีดริชที่ ๒ มหาราช (Friedrich der Große หรือ Frederick the Great 1740-1789) สามารถรบชนะกองทัพของพระนางมารีอา เทเรเซีย (Maria Theresia) แห่งฮับส์บูร์ก¹¹ ฟรีดริชที่ ๒ มหาราชจึงรวมนครรัฐเหล่านั้นเข้ากับพร้อยเซ็น หรือปรัสเซียแล้วจัดตั้งสหพันธรัฐเยอรมันทางเหนือได้สำเร็จ ส่วนนครรัฐของชนชาติเยอรมันที่อยู่ตอนกลางและตอนใต้ของยุโรป ยังยอมรับ

¹⁰Hantsch Hugo : Geschichte Österreich Band I Verlag Styria : Graz-Wien-Köln 1959 p.175.

¹¹ระหว่าง ค.ศ. 1740-1745 ตาแห่งจักรพรรดิแห่งโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ ตกไปอยู่กับราชวงศ์วิกเตินบัคซ์ (Wittenbach) ซึ่งปกครองแคว้นบาเยอร์น หรือ บาวาเรีย (Bayern หรือ Bavaria) Hartmann; Op.cit., p.148.

และนับถือจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์เช่นเดิม ดินแดนของชาติเยอรมันจึง

แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ตั้งแต่นั้นมา¹²

9. ชาติเยอรมันกับจักรพรรดิโรแบลีน โบนาปาร์ต (Napoleon Bonaparte)

ถึงแม้ว่า ฟรีดริคซ์ มหาราช สามารถสร้างสหพันธรัฐเยอรมันทางเหนือได้สำเร็จ แต่ก็ยังมีอำนาจน้อยมาก ฉะนั้นฟรีดริคซ์มหาราชจึงพยายามที่จะแข่งขันกับจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ ในการที่จะเป็นผู้นำของชาติเยอรมันทั้งหมด ในขณะที่ชาติเยอรมันกำลังแข่งขันและชิงดีชิงเด่นกันเองอยู่นั้น จักรพรรดิโรแบลีน โบนาปาร์ต แห่งฝรั่งเศสได้ทำการรุกรานยุโรปและสามารถครอบครองดินแดนของยุโรปผืนแผ่นดินใหญ่ได้แทบทั้งหมด สหพันธรัฐเยอรมันทางเหนือจึงสลายลง นครรัฐต่างๆ ที่เคยรวมตัวกันเป็นสหพันธรัฐเยอรมันทางเหนือจึงทำการปกครองตนเองในรูปแบบนครรัฐหรือแคว้นอิสระอีกครั้งหนึ่ง ส่วนอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ภายใต้การปกครองของจักรพรรดิฟรานซ์ที่ 2 แห่งฮับส์บวร์ก (Franz II von Habsburg 1792-1835) ก็ได้สลายตัวลงเช่นกัน ใน ค.ศ. 1804 จักรพรรดิฟรานซ์ที่ 2 ทรงประกาศสละตำแหน่งจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงปกครองดินแดนของราชวงศ์ฮับส์บวร์กในนามของจักรพรรดิฟรานซ์ที่ 1 แห่งจักรวรรดิออสเตรีย (Franz I Von Osterreich) และพระมหากษัตริย์แห่งฮังการี (Ungarn) หรือฮังการี (Hungary) จักรวรรดิออสเตรียสามารถรอดพ้นการยึดครองของนโปเลียนได้ด้วยการมอบพระนางมารีอา หลุยส์ (Maria Luise) พระธิดาของจักรพรรดิฟรานซ์ที่ 1 แห่งออสเตรีย-ฮังการี ให้เป็นพระชายาของจักรพรรดิโรแบลีน จักรพรรดิโรแบลีนโบนาปาร์ตแห่งฝรั่งเศส ทรงปกครองยุโรปประมาณ 10 ปี ต่อมาจักรพรรดิโรแบลีน โบนาปาร์ตทรงขัดแย้งกับพระเจ้าซาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 1 แห่งรัสเซียอย่างรุนแรง ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1812 จักรพรรดิโรแบลีน โบนาปาร์ตจึงจัดกองทัพ

¹²Ploetz : Op.cit., p.880.

าใหญ่กรุงสเซีย แต่ทหารของพระองค์ขาดเสบียงอาหารและถูกคุกคามจากความหนาวเย็นของ
อากาศ ท้าให้ทหารในกองทัพของฝรั่งเศสเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จักรพรรดินโปเลียน โบนา
ปาร์ตจึงรีบถอยทัพกลับฝรั่งเศสและจัดกองทัพขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้เพราะพระเจ้าซาร์อเล็กซานเดอร์
ที่ 1 แห่งรัสเซียได้ชักชวนพระมหากษัตริย์ของประเทศต่างๆ ในยุโรป ำให้จัดเป็นกองทัพของฝ่าย
สัมพันธมิตร ท้าการรบและสามารถจับจักรพรรดินโปเลียน โบนาปาร์ตเนรเทศไปไว้ที่เกาะ
เอลบา (Elba) หลังจากนั้นผู้นำของประเทศสัมพันธมิตรได้ตกลงำให้จัดการประชุมที่เมืองเวียน
(Wien) หรือกรุงเวียนนา (Vienna) เมืองหลวงของประเทศออสเตรีย